શ્રિ લક્ષ્મી પારવતિનો સં

તથા

કેવળરસ.

—

[illegible]ખાનાન

શ્રી લખમીજી પારવતીના શંવાંદ.

શ્રીગણેશ શાએનમા. દુહેરો દુંદાળા કરજે દઆ ॥ ગુણ ગાવુ લક્ષમી ઊમીઆતણું પ્રાતીક દુર પરલે કરે ॥ શુભ કામે શમરૂ સદા ॥ દો અક્ષર માત દઆ કરી ભરીઆ અખુટ ભંડાર ॥ હરી હરને શમરૂ સદા તે ઊતારે ભવપાર. ॥ છંદ ॥ એકવાર સામ બન ગએ લીલા બીસ્તારન ॥ ઘેર બેઠી લછમી બાત મનકી એ બીચારે ॥ આજ શામ બન ગએ ॥ શામ બીન રહી એખીલી ॥ જાવું દીન કેમ જાઅ ॥ શામ બન ગએ મોરારી ॥ એશો ચીતમે જાણ બાત લછમીએ બીચારી ॥ આજકો નગર જાઊ શખી કોન જોડ ॥ મારી ॥ આજ ઇંદ્રગેર જાઊ જાહા ઇંદ્રાણીનારી ॥ બાત ગોઠ બન જાઅ શખી એ કુમારી. દુહો. ॥ કામની નીર નાહવણ ધરો ॥ અસ્નાન ઊઠ અંગે કરો ॥ મલવા ઇંદ્રકી નારકુ શણગાર શોભે અંગે ધરો. ॥ છંદ ॥ એક નારીએ નીરમળ નીર દીઓ ॥ પછે ઊઠકે લછ અસ્નાન કીઓ ॥ ચરણા ચુંદડી અંગે ચોળી ધરી ॥ કશી કામની શજન બહુરે હશી ॥ એક નારીએડ બરઆણુ દીઓ ॥ શણગાર તે લક્ષમી આપલીઓ ॥ પગ પાણી તોડા બીછવાં ચરણ ॥ બહુ ગુગરૂનાંદ ગંનગંન શખી કાંશા બજાવત પાવળકી છબી દખોને લછબનારનકી ॥ કડીઆ લાંક દોરો કમરકશી રહો બીરકે કાછ બોહોરે હશી ॥ નમન ઊતારીને તેજ મલી ॥ કોટે કંઠે હારડી હરખે ધરી ॥ ઊપર ચરણ માલાને ચતામણી ॥ કાણે હીર કરણ ફુલ તેજ મલી ॥ બાહો બાજરીઆની જોડ બની ॥ ગુજરાપરતે ગોમત ગાટગડી ॥ દશ પેહેડને અંગુઠડી ॥ પોચી માહેપર વાલી મલી અતી રાખડી માતે રતન જડી ॥ એશો શીશ બનાવનકી એ સુંદરી ॥ જાણે ઊજવળ ગંગામો વેણી પડી ॥

(લખમીજી પારબતીનો સંવાંદ)

તુગંગ બીચ માહાજુમ નારે ભરી — દુહો ॥ — શણગાર નાર અંગે શજી ॥ કરદર પણુ લીઓ હાથ ॥ મગ્ન થઇ તબગાંનુની દેખી રૂપ રીજત ॥ એકા ઊશ્રી કરણકી લછ ગી એસેં નામ ॥ શણગાર ધરીને સુદરી ચાલી ઇંદ્રકે ધામ ॥ શાસ્રી એ રથ શંજ કરે ॥ જોડા બેતા બાર પવન વેગે સાચરીયા ॥ પછી જાતા ન લાગી વાર ॥ છંદ ॥ પછી ઊઠકે ઇ દ્રઅગારા ચલી ॥ પછે ઇંદ્રકી નારકી દાસી મીલી ॥ અપને ઘરકું લછ આવતહે ॥ કછુ આદરભા વબનાવત હે ॥ પછી ઊઠકે અંગન ઝાડૂ કીયો ॥ બેહોતબાત બીછાના બીછાય દીયો ॥ આલી ગાંચા દે મુખમલકો તકીયો ॥ સોગાશન આસનશજ કીયો ॥ એક સોવણ થાળ મોતીએ ભરી ફુલકી છાબ તૈયાર કરી ॥ અબ દેખત રાહુબટી સુંદરી ॥ લછ કાહુન આવત સતાબ રી ॥ દુહો ॥ પણ આવત દેખી લક્ષમી ॥ તબ ઉઠી ઇંદ્રકી નાર ॥ કરી બધાઇ મોતીએ ॥ ચરણો દક લીઓ બાત્ર ॥ છપો ॥ કુશળ હે ગોપ ગોવાળ ॥ કુશળ હે ગોકુળ ગીરધારી ॥ કુશળહે બ્રીજકો શાથ ॥ કુશળહે બ્રીજકી નારી ॥ પણ કામની કુશળ કીરતાર ॥ સકળ સંસા ર હે ॥ કહે લછ ઇંદ્રાણીકુ તેરો કુશળ પતી પરીવાર હે ॥ ચોપાઇ ॥ એટલે સમે જહાં ઇંદ્ર દ રબાર ભરાયો ॥ માળા તેત્રીશ કરોડ શેસ્ત્ર અઠયાસી આયો ॥ નરત કરે ત્યાં નાયકા ॥ સુ ભ રંભા જસધારી ॥ તાલ મ્રદંગ ને ચંગ ॥ ઓર ઊપંગી જારી કોણ નાદકોરંગ ॥ સબદ સારંગી સોહીએ તંબુરે બડુ તાંન ॥ જુગતમાં જરી સોહીએ ॥ તાગે દલિના હોને લગી ॥ નાચનારી રંભાજ રહી ॥ ઇંદરાણી કોમન ગયો ॥ પીયુ સભા બેઠી તહીં ॥ દુહો ॥ ચતુર ના ર ચીતમાં લહયો ॥ જે ચીત ઇંદરાણી ઓર ॥ પુરણ પીયાકે કારણે પીંજરગા પોકાર છંદ ॥ ધીક જીવડા જહાં બેઠવો ॥ જહાં નહીં મગન મને ॥ ધીક જીવડાં જહાં બેઠયો ॥

(લખમીજી પારવતીનો સવાંદ)

જહાં પરેમ પ્રીત નહી પ્રાણુ ॥ ધીક છીવડાં જહાં બેડવો ॥ જહાં એક ચીત દો ઠામે ધીક છે વડા જહાં બેડવો ॥ જહાં નહીં આદર કે માને ॥ એસો ચીતમે જાણુબાત લક્ષમીએ બીચારે ॥ હવે કોણુ ઘેર જાઊં ॥ સખી કોણુ જોડ હમારી ॥ આજ બ્રમા ઘર જાઊં ॥ જહાં સાવીત્રી નારી બાત ગોઠ બન જાય ॥ સખી એ જોડ હમારી ॥ દુહો ॥ બ્રમાનો ભાંગે ગડે ॥ પલક નહીં પરવાર બાત ગોઠ કાંસે બને ॥ જહાં નવરી હે નહીં નાર ॥ છંદ ॥ એસો ચીતમે જાન ॥ બાત લક્ષમીએ બીચારી ॥ હવે કોણુ ઘર જાઊ ॥ સખીરે કોણુ જોડ હમારી ॥ આજ સુન્જ ગર જાઊ ॥ જહાં રન્નાદે નારી ॥ પણ કંથ નહીં બીસરામ ॥ નાર નવરી કહાંસે પાવે ॥ સદા મુસાફર એ ફરે ॥ જહાં ગોઠો નહીં આવે ॥ દુહો ॥ તીન લોક તારણુ તરણુ અગમની ગમ જાકી ગતી ॥ નવરી નવરી રાની ॥ એક શંકરને ઘેર પારવતી ॥ છંદ ॥ નહીં દાવછાવ લેવનો નહીં ઘેનકુ આડાવણો ॥ નહીં બાછરુ ધવરાવવો ॥ નહીં પુત્રકુ હલાવવો ॥ નહીં કંથકુ જગાવવો નહીં ઝાડવો નહીં ઝુડવો નહીં રાંધવો નહીં સીંધવો નહીં ખાવવો નહીં પીવવો ॥ દુહો ॥ હરી ફરી એક નાદીઓ ॥ બાંધ્યો શીવને દ્વાર ॥ પતરભર પાણી પીએ ॥ કલ્લા ભરકર ચાર ॥ એસો કામ ઉમીયા કરે ॥ ઓર કછુ નહીં હોય ॥ જોગી જંગલમાં વસે ॥ કંદ ચુનમુળ ખાય ॥ પારવતી કુંકું મીલું ॥ ફીર બીસરામ હાં થાય ॥ ચાલો છીવડા ઉન ઘેર ॥ જહાં બાત ગોઠબન જાય ॥ છંદ ॥ એસો કરકે જબ લછ ચલી ॥ તબ પારવતીકી અંગના મલી ॥ અપને ઘરકું લછ આવતહે ॥ કછુ આદર ભાવ બનાવત હે ॥ પછે ઉઠકે અંગન ઝાડું કીયો ॥ બેઠ બાત બીછાના બીછાય દીયો ॥ આલી માંડ્યો તે મુખબલકો તકીયો ॥ સીંગાસન તે આસનરાજ કીયે એક પાણીની તુંબી જળે ભરી ॥ ઉપર મ્રગકી છાલ બીછાય દીઇ ॥ ફુલ ફુલડી છાલ ઉપર

(લખમીજી પારવતીનો સંવાંદ)

કરી ॥ અરગ પાત્રકી પુંજા તૈયાર કરી ॥ અબ દેખત રાહા ખડી સુદરી ॥ લછ્કાહ ન આવત સતાબરી ॥ દુહો ॥ આવત દેખી લક્ષમી ॥ ભલે પધારીયા સુંદરી ॥ દુરબળ જોગી જાનકે ॥ દયા બોત અમપે કરી ॥ તબ કહે લક્ષમી સુણોહો ગવરી ॥ બેહેન કા કરો બડાઇ અમતમ દે નો એક હે ॥ એક મીત્ર દો ભાઇ ॥ છપો ॥ બડો લછકો માન લછકુ સબકોઇ મોહે ॥ લછકે અવાંસ ॥ લછ ઘટ કોટ બનાવે ॥ લછકુ ચોરી કરે ॥ લછગુ મેહેલ ઉઠાવે કહે ગવરી શુણો લક્ષ મી ॥ માહામનોહર લછકો ॥ જાકે ઘર નહીં લક્ષમી ॥ ધીક અવતાર તેહકો ॥ જબ લગના હો તીલ છ ॥ તીલ છમાં મહીઆરી ફેડાવે ॥ જબ લગનો હોતીલછ ॥ કામળી કાળી હોડી ॥ જ બ લગન હોતી લછ ગાઓ ॥ ગોકુળકી ચારી ॥ આઇ જબ લક્ષમી આંગણે ॥ તબ ભયો તી ભોવનપતી ॥ કહે ગવરી શુનો લક્ષમી ॥ માહા મનોનર લછકો ॥ દુહો ॥ તમ સબ સતી અન મે બડી સતી ॥ સુંદરી સોળ હજાર ॥ તમ પટરાણીશી કૃષ્ણકી ॥ તમ શરશો એ પટ છપો ॥ આસન બેઠી આજે ॥ નજર મોદીશ ફીરાવે ॥ એક કોડીકો માલ ॥ મહીમાં નજર ન આવે ॥ સીગી સેલી રણતુલ ॥ ઓર રૂદ્રકી માળા ॥ પડે સરપકે હાર ॥ બોત બાંધ્યા બાઘ રસાળા ॥ ભરેર્યો ભાંગકો માટ ॥ ભખાટો ઢીગલો ભારી ॥ સંકરકી એ સાહેલી ॥ દેખ લક્ષમી એ બીચારી ॥ સબ મહીઅનકો માલ ॥ જાય બજાર બેચે ॥ કોડી ન દેવે દામ ॥ ફરી ઘેર પી છો આવે ॥ પોલત એ દરબારમાં ॥ બાંધ્યો નદીઓ બારણે ॥ કહાવત કંથ બ ણરી ॥ જો કે ણ કર્મ કે કારણે ॥ મોંડે કહયો ન જાય ॥ દુઃખ ઊમીયાકુ આવે જેશી કુપકી છાંય કુપમહા સમાવે ॥ આલી તેરો ભીખમંગન કીથ ગયો ॥ બેન બળી રાયદ્વારે ॥આલી તેરો પૈસો ઇઠારણ હીઠ ગયો ॥ ઓ વંદ્રાવન ચોર ॥ પડો લગો પરતાપ ॥ પડો ગુમનાને મારે ॥ આલી તેરો સ

(લખમી પારવતીનો સ વાંદ)

ખ બજાવનકીઠ ગયો ॥ વનમાં સંકટચેરે ॥ છંદ ॥ તબ કહે લક્ષમી શુણ હો ગવરી ॥ તમ બાત કહીશો મુજકુ ગમી ॥ તમતાત જંગનકો ભંગકીઓ ॥ તમતાત કોશીરછે દલીઓ ॥ તમ મોહે શો બડાઈ ઇતની કરો ॥ તુમ પથર પેટ જનમળીઓ તબ કહે ગવરી શુણલાછમી ॥ તમબાત કહી શો મુજકુગમી ॥ તુને લક્ષમી છોરે દધીકીરેશીતા ॥ તારે સમુદર શારખો છેરેપીતા ॥ તારે મચ્છ શો ભાઇનેકછશો ભાઇ ॥ ધનતંર મીત્રી ઓહોતબડાઇ ॥ એક કામ દુરગા છે બેન તારી ॥ એક નાચે છે રભા જશ ધારી ॥ તમ મોહોશે બડાઇ ઇતનીજ કરો ॥ તબ મોહોશે બાત તો કહેન પડે દુહો ॥ તુ પનોતી પીહેરની ॥ પીહેર બડો પરીવાર ॥ કહે ગવરી શુણો લક્ષમી મે કાહુ બાત તરવાર ॥ છંદ॥ આલી તુનો રાઅકુ છોડરંકકુ આવે ॥ રંકકુ છોડને રાઅકુ જાવેકામની ચંચળ તુરે કાહાવે ॥ મે તેરી બરાબર કાહાસે આવે ॥ તબ કહે લક્ષમી શુણો ગવરી ॥ તુનો જોગીકી નાર સદા નવરી ॥ તેરે જોગી પીઆકુ મે જોગીં કહો ॥ તામે દુખ ઇતનો કોસો ભયો ॥ દુહો ॥ તે જોગીકુ જોગી કહો તબ આહીર કુ આહીર ॥ તામે દુખહે કાએકો દાનો એકશરીર ॥ જોગી જંગળમાં વશે ॥ જંગળ વશે આહીર ॥ તામે દુખ હે કાએકો દાનો એક શરીર ॥ છંદ—આળી એક હરીને એક હર ॥ દાનો બંધવહે બરાઇ બરા ॥ આળી તબ કેરે તેરો નહીબની ॥ તબ જુદો રહો તેરો મેરા ધણી ॥ દાનો બંધવ ભાગવે મલીઓ ॥ કોને ફાટ ફુટએ નહીરે એ ॥ તેરા કંથકુ ગોકુળ ગામ દીઓ ॥ મેરે શીવકુ કાશીકો ધામ લીઓ ॥ તેરે કંથકુ વંદ્રાવંદ દીઓ ॥ મેરે શીવકુ કંદલી વંન લીઓ ॥ તેરે કંથકુ પોહોરણ પાટ દીઓ ॥ મેરે શીવકુ નાગકો હાર લીઓ ॥ તેરે કંથકુ શીર તીલક દીઓ ॥ મેરે શીવકુ અખુટ ભભુત દીઓ ॥ તેરે કંથકુ મોર મુગટ દીઓ ॥ મેરે શીવકુ જટાકો મુગટ લીઓ ॥ તેરે કંથકુ વા

(લખમી પારવતીનો સંવાદ)

હો ગરૂડ દીઓ ।। મેરે શીવકુ વાહન નંદીલીઓ ।। તેરે કંથકુ માશ–બશાત દીઓ ।। મેરે શીવને શાવણ માશ લીઓ ।। આલી કાહા કમીમે બે ચલીઓ ।। દુહો ।। તબ કહે લક્ષમી શુણો હો ગવરી ।। તુ બાત વીચારી બોલ ।। શ્રાવણ કાહાશે હો રાખી ।। કઇ બશાત રતકી તોલ

છપો– તીનના શુણ માશ બશાંત શમે ।। જમે ગોપી ગોવીદ બશાંત રમે ।। પીચકાંરી તે ઊડે કેસરકી ।। છબી જોડ રમે પરમેસ્વરકી ।। રંગ લાલત માટે લાલ લતા ।। ફુળા વનમા કેશર આલુ શુતા ।। દુહો—કોકીલા ટઉકા કરે ।। ગુડે ભમર ભમંત ।। ધન વંદ્રાવન ભુમીકા ।। જહા હરી રમે બશાંત ।।આલી એહ બશાંતકી શાહેબી ।। એહ બશાંતકો મુલ ।। હરખે હોલી પુજીઓ ।। ઉડત ઊડત ધુલ ।। પાણ વશાંતકો વરણવ કીઓ ।। જેશી અંગની જાલ ।। પણ શોભા શાવણ માશકી ।। જહા શાગહી બાતકો શકાળ ।। છંદ—વીણતા શુણ શાવણ માશમે ।। જહા ઊચેથી વાદળ નીચે નમે ।। જરન જરન બહુ નીરજમે ।। જહા ઠાલા શરોવર લેહેર ભરે ।। પીઉ પીઉ બપૈઆ શબદ કરે ।। ધર ઉધર એબર ઊર ફરે ।। ગઊ ગોરૂ તે લીલાગા શચરે ।। હળ નાગત ખેકત ખેતી કરે ।। ઘેર ઘેરતા વેદ પુરાણ કથા ।। શુ જાણ જશ કરમ કો લેશ જથા ।। ઘણાણ શીવ દેવળ ગંટગણા ।। શખી શાવણ માશમાં કાહારે માણા ।। — દુહો — તબ કહે લક્ષમી શુણ હો ગવરી ।। તુ ળડી હમારી શાથ ।। શીર ધરાવુ ટોકરી ।। છીના લવુ કંઇલાશ ।। પણ કઇલાશ મારા કરમકો ।। શંકર શીર ભરથાર ।। તીન લોકમાં કો નહી ।। હમ છોડાવન હાર ।। પણ રીશ રૂદેમા બહુ ધરી ।। આઈ લછમી વાશ ।। કહા કહુ કીરતારકુ ।। જે શંકર દીઓ કઇલાશ ।। નારદ મન ભગવાનનુ ।। લક્ષમી સમરણ કીધ ।। નારદ કહે લક્ષમી શુણો ।। કોણ લહકુ તમારી શાથ ।। જાઅ કહુ

લખમી પારવતીનો સંવાદ)

તારકુ ॥ દુર ધરાવુ વારા ॥ લક્ષમી કહે નારદ શુણો એક હમારી વાત ॥ હું ગઈતી કઇલા માં જોગણ લડી હમારી સાથ ॥ તબ નારદ કહે લક્ષમી શુણો જેશી શીવકી જોબ ॥ -છંદ— મોજુબ મગ આશાનમાં તબ ઉઠ ચલે કઇલાશમાં ॥ ભરાતી ખાંધે જંત્રકી જાવે તાન તંત્રકી ॥ જાહા બેઠીથી ગવરી તાહા નારદ આવે ફરી ॥ ઉઠી ભોમાનચાએકે જ લીધો બંધાએકે ॥ દુહો ॥ અરધપાત્ર પુજા કરી ॥ અતી આદર અતીમાન ॥ ગવરી કહે નારદ શુણો ॥ આજ ગર આવે ભગવાન ॥ છંદ ॥ તબ બોલે નારદ રૂખી ॥ તુનો આદશ સતીમા શરવશતી ॥ તુજ થકી મોટી કોઇ નાર નથી ॥ તને જોગમા આ જુગચાર કહે ॥ તારો પાર પરમેશ્વર નારે લહે ॥ તારે ગેર ભંડાર કુબેર તણો ॥ તારે એક બાતમાં ... મ ણા ॥ તારા પીઉમા કાંઇ ઠોર નહી ॥ તેતો તુજને કેમ ગમેરે શહી ॥ દુહો જાવો નારદ કહો દ્રશણને ॥ જાહા ગણેરીનાર વળી ગવરી કહે નારદ શુણો ॥ તમો જુઠી વાત લઇને ફરો ॥ જગડો ગાલે ઘરે ગરે ॥ તમો કરાતાથી બળો ॥ તબ ભાગી નારદ રૂખી ગયા ॥ આવીઆ લક્ષમી પાશ ॥ મેં નીદા કીધી શીવ તણી શતીએ દીધો શરાપ ॥ તમ લક્ષમી કહે નારદ શુણો એ શુ કીધુ નાથ ॥ શે નવ ગયા શીવજી ભણી ॥ એછે ભોળો નાથ ॥ રૂખી નારદ આતા હી ॥ શીવજી કેરી પાસ ॥ એક વચન એશો કહુ ॥ જે ઊઠ ચલે કઇલાશ ॥ છંદ ॥ જોગીડા યકુ વનમાં તપ કરે ॥ જોગી કાયકુ વનમાં ધીયાન ધરે ॥ તારી પારવતી તો પીયર ગઇ ॥ તારા કઇલાશમાં તો કોઇ નહી ॥ તારો નંદીઓ બરાડે તા ઘાશ નહી ॥ એવી નારદે તા જુઠી વાત કહી ॥ તેતો શંકરે કાને શત લઇ ॥ જટક સાદડી કરી ॥ પટકત પાવડી તાહા હાથ ધરી ॥ જટક પીતાબર હાથ ધરી ॥ ભોળોનાથ ચાલો કંઇલાશ ભણી ॥ તારે માતાએ મોહીની રૂપ

ધરી ॥ અરઘપાત્રકી પુજા તઇયાર કરી ॥ એક ફુટેલી ગાંગર ભાંગે ભરી ॥ નંદીઆને નીરેલી ગારાગાણી ॥ ભોલેનાથ આવ્યા કઇલાશ ભણી ॥ તબ પારવતી પીઉકી પુજા કરે ॥ તબ શંકર ઉલટા રેશ ધરે ॥ કહે કશો વાક નથી હુ નારી તણો ॥ હુ તો વાતના જાણુ પીહેર તણી ॥ મારે માથે છે તમ સરખારે ધણી ॥ એવા જુગતે જુગતે વચન કહા ॥ તારે શંકરનો અંગ ટાહાડો થયો ॥ તારે શંકર બોલે મરાન થયા ॥ આપણે ગરકુ જો આવે લક્ષમી ॥ કાઇ બાત કહીશો નહીરે ગમી ॥ પણ એણીએ શકર ભીખારી કહેતયારે મે પણ નાથ ભીખારી કહે એમ બોલતા બોલતા રેશ થયો ॥ દુહે ॥ તબ ગવરી કહે સવામી શુણો ॥ એક હમારી વાત કહો મોટા કઇલાશપતી ॥ કે મોટા વઇકુઠ નાથ ॥ છપો; ॥ વનમા જઇને તપ કરૂ ॥ ને તે ધાંને હરીનુ ધરૂ ॥ વળી વનમા જઇને તપ કરા ॥ તે ભગતીએ વીઆચરવા ॥ દુહો ॥ ભરણુ પોશણ ભગવાનએ અનજળ એને હાથ ॥ આશરો એના નામનો એ મોટા વઇકુઠ નાથ ॥ એટલે કરશણુ ગરે આવીઆ ॥ ગરમા દીપકનો ॥ અગુગટો ગાલો નારીએ રેશ ગણો મન માહે ॥ કરશણ કહે લક્ષમી શુણો ॥ કોણ લડુ તમારી સાથ ॥ વાસત જાવુ બીજ તણો કાઢી મુકુ આજ ॥ લક્ષમી કહે શામી શુણો ॥ એક હમારી વાત ॥ હુ ગઇતી કઇલાશમાં ॥ જો આણુ લડી હમારી સાથ ॥ લક્ષમી કહે શામી શુણો એક હમારી વાત ॥ મોટા કઇલાશપતી કે મોટા ત્રીભોવનનાથ ॥ હરી કહે મોટા હરી હર રાય ॥ અમ તમ દોનો એક હે ॥ દેહ જુજવા ધાય ॥ છપો ॥ મે જનમ ધરીને શુ કરૂ ચારી ગોકુળની ગાય ॥ બાલી મુને ભશમ [કરે ॥ મને શીવજી એની પાઅ ॥ પણ ભંડારી કુબેરનો મુને દીવનાથે કીધો ॥ એક કુચીનો આરડો મુને શીવનાથે દીધો ॥ દુહો॥ પણ ભરણુ પોષણુ ભગવાન એ ॥ અનજળ એને હાથ ॥

આશરો એના નામનો એ મોટો ભોલો નાથ ॥ લક્ષમી પારવતી એક છો જુદા નવ કહેવાય ॥ કરજોડીને વીનવું દાશત હમારો કસ્તુરચંદ ગુણ ગાય ॥ ઇતીશ્રી શવાદ લખમીજી પારવતીનો શમપુરણ થઓ છે ॥ પ્રરત પ્રમાણે લખી છે કાનોં માતર તપાશી વાચજો દેશાવરથી એ પત્ર મળવાથી આગળની હતી તેજ સુધારી છે.

શ્રી કેવલ રશ લખોછે.

—:o:—

શ્રીગણેશ શાએનમા શ્રી ગરૂ શાએન માહા ॥ અથ શ્રી કેવળ રંસ લખો છે (છંદ મોતીદામ) પરથમ પરણાંમ તુજ ગણેશ ॥ શામી શુધ બુધ આપો ઉપદેશ ॥ હરી ગુણ ગાવાંની જે મને હાંમ ॥ મુજપર કરી દઆ કર ઉતમકામ ॥ શાંમુ જુવો શામી કહુ શીશનામી ॥ ન પરથમ ગણપતી તુ પરણાંમી ॥ ઊમીઆ સુત કરો એવો ઉપગાર ॥ આવો શરણ શેવક પાણ શો પાર ॥ જાણી દીન દયા કરજો દઆળ હું અજાણો બુધીવનાનો બાળ ॥ ઘણા ઘણા ગુણ આપો ગુણવંત ॥ શોભે શુંઢ સુંદર ઉજવળદંત ॥ ચતરૂં ભુજ ચીતમાં રાખોની ભેદ ॥ આપો બુધી રૂડી વખાણવા વેદ ॥ માહારા મનમાં હરી ઇછા છે ઘણી ॥ હું ગાઊ ગંદ ગોવીંદ તણી ॥ શરસવતી માતા જુવો મુજ શાંમુ માહારા કઇને ચરણે શીશ નામુ॥ આપો મારી માતા અવીચળ વાણી ॥ કરો કરપા જન શેવક જાણી ઉગારો ડુબુ છું આ ઓવારે ॥ તમ વના સંસારમા કોણ તારે ॥ ઉભયાએ વશીને કરો જતન ॥ આપે મને ઓલખી રાંમ રતન ॥ પુરો

(કેવળ રસ.)

મનોરથ મારા મન તણા ॥ તે આગળ શેવક ઓશ્રારા છે ઘણા ॥ આપી વેદ વાણી કહુ. કર જોડ ॥ કવીજન મુને કો નહી દ ખોડ ॥ આપો મારી માતા અવીચળ વાણી ॥ ને ગાંઉ ગુણ હું ગોવીંદજીના જાણી ॥ સરસતી માતા જુવો મુજ શામુ ॥ ને કરો દયા હવે પ્રભુજીને હુ પામું ॥ ગુરૂ પ્રતાપે જો હુ ગુણ ગાંઉ ॥ માહારા જીવ પ્રાતકી પાવન થાઉ ॥ હરી તાહારી ગત હું એક ન જાણું વાણુ દીઠી વાત શીવાલાન ખાણુ ॥ દેખાડો દયા કરી દીન દયાળ ॥ ને પરગટ થાવ ગોકુળ ગોવાળ ॥ આવો મારી દ્રસ્ટે હો પ્રાક્રમ તાહારા ॥ હવે વાલા જોજો વખાણુ તમે મારા ॥ ઘણા દીવશ રહ્યા તમે છાંનાં છુપાઈ ॥ હવે કરૂ પ્રગટ રામદવાઇ ॥ અજાણ્યા નર હોજી ઓ અંતરજામી ॥ આવો હોમ શીએ કાનડ કાંમી ॥ પરદો પડો કર તીકમ તારો ॥ તુપુર મનોરથ મોહન મારો ॥ હવે નહી ચાલે કરે હેઠણાહી ॥ પડશે ભોગવવું જે માથે વણાહી ॥ નાઠે નહી છુટકો હો કાનજી માહારા ॥ હવે ગુણ ગાઆમે તીંકમ તારા ॥ હજુ શુધી હુ રહો થઇ જાલી ॥ તું ગોવીંદ છે માહારે ગાડડી વાલી ॥ તુજ વીના ધણી બીજો નહી કાઇ માહારે ॥ ગણે તો ગોવીંદ હું દાસત તીહારો ॥ માટે માંન મેલી આવો પ્રભુ પાશે ॥ ઘણા દીન રહયો તમારી હુ આશે ॥ વાઅદ વાઅદે વીઠલ સુવાહો ॥ દલાશો દઇને સુનથી ધરાઓ ॥ હવે શામી ભાળ શામું ॥ તારે ચરણે શીશનામું ॥ તાહારો પાર ત્રીકમ કેમ પામું ॥ કરશો કૃપા તારે થાશે કલાણ ॥ કહુ તારો મારાં કહુ રાજની આણ ॥ હવે રાખીએ નહીં અંતર આજ ॥ મનમા મેહેર કરો માંહારાજ ॥ આવ્યો છઉ શરણે વાહાલા તારે રણે રીશ રાખતા અવગુણ જોઇ ॥ અવગુણ અનેક હાએજ માહારા ॥ તોએ ગુણ ગાઆ મે ત્રીંકમ તરા હુ લાજ છે લક્ષમી વર તુને ॥ આવી આપ દરશણ મોહન મુને ॥ હવે નહી ચાલે કરે ચા

(કેવળ રસ.)

નુ ગઇ ॥ ઘણા દીન મુકયો તે વીકસ વાહી ॥ હવે કેમ અંતરજામી રહુ અલગો ॥ ટોટો પડો તારે પાલવે હુ વલગો ॥ હશે તો હેઝી તો ઝીતો મોંટા તણી મોહન એવી છે રીતે ॥ મોટા હોયતે કાંઇ મંન વીચારે ॥ હથોડીને આમ મારીએ અંધારે ॥ ભંગત શુ બોલા રહીએ ભગ વાને ॥ કશો નવ રાખીએ ગર વગુમાંને ॥ કપટ નહી કરીએ હો કાનજી કાલા ॥ મુકી દોને મોહન અંતના ચાંળા ॥ ચતુરાઇએ ઘણે ઠેકાણે ઠગાઆ ॥ બળીરા અને બાંધતા આપે બંધાંઆ ॥ શાચુ કેતા શાંમી રખે ચડે રીશ ॥ તમે પોલીઆ થઇને રહયા જુગદીશ ॥ તાહા કરૂના મનોરથ ઓ ચવશો ॥ તારે તેતો લીધો વીપ્રનો વેશ ॥ જાઓ જંન નહીં માંહા દુ ખ દીધુ ॥ પાટી દંત શોવણનું દાન દીધું ॥ ઠગતા ઠગાઆ નીરજંન નાથ ॥ તેને દન દેવુ પ ડુ ફરી હાથ ॥ આતમારામ એવો અમરીખ ॥ દીધો શરાપ આપ હુંકમતે શીખ ॥ તેમો શીક મારી કરી કીરતાર ॥ તે માટે તમે લીધા દશે અવતાર ॥ પ્રભુજી મુકો મનનો પંડપંચ ॥ વનમાહે મોકલા પાંડવ પંચ ॥ શતીનાર દ્રુપતીનાં ચીરકાડા ॥ નવશે નવાણુ તે પ્રભુ તે પુરાપાડા ॥ તારો પાર ત્રીકમ કેમ લાવે ॥ મુઢે ભરી એખલે એક બાધે ॥ ખુટે નહી એત આવે નહી આંચ ॥ ભરે શરોવરે સુડો ભરે ચાંચ ॥ માહા મેઘ ધારા તણી કેમ તુટે ॥ દા રીઆના ઉદ કહું લેચાન ખુટે ॥ જીભ્યા માહારીએ કશુ જાણે વખાણી ॥ નહી શમરથ હુ શારંગ માણી ॥ શાંમી શેશનાગ કરે અસતુતી એવી ॥ શોભે ફેણ શહેરતખ બેજીભ્યા જેવી તારો પારતો હો પ્રભુજીન પામે ॥ જીભ્યા માહારી એક વખાણે શુરાંમ ॥ કંથનકી ટીન શુણી કીરતાર ॥ પુરણાનંદ પુરણ અપરંમપાર ॥ નથી ઠોર ખાલી તુજ વનારેશ ॥ રજતજ માંતુ આપ આલેશ ॥ અવની આકાશ જળ માહે જેવો ॥ પવન અગ્નીમાં ત્રીકમ તેવો ॥

(કેવળ રમ.)

પથર માંહે પુન પવીત્ર ॥ શુકાલીલા માહે તુ ભુંદર ભીંત ॥ શંપલ ધાત શે ત્રણ માહેતુ ॥ શ્રી વાસુદેવ વીતી કહુ શીરાનામી ॥ ઘણા દીન તે મને ભુલો ભમાવ્યો ॥ ભલો ભેદ રાખીને રંગે રમાવયો હવે તુમે જાણ્યો દઆ થકી દીઠો ॥ તુંહે આદ અંત લગી માહા મીઠો ॥ ચાલ ફેર છે ॥ તુહી નીરાકાર નીંરંજન દેવ ॥ તુંહી કીરતાર માહામાદેવ ॥ તુહી અલખ અપાર એ ભેદ ॥ તુહી પુંરાણ કુંરાણને વેદ ॥ તુહી બ્રંહમાં એ પુરંદર હીસ ॥ તુહી દીગપાલ દસે જુતદીશ ॥ તુહી બુઢો બાવનવીર ॥ તુહી પરમેસ્વર મોટોવીર ॥ તુહી દેવદાંનવ આપો આપ તુહી માહા શીતળ તાપોતાપ ॥ તુહી સુખ દુખ વલાવ ધહાંણ ॥ તુહી લખ ચોરાશી ચારે ખાણ ॥ તુહીં અવની પતીમા અબધુંત ॥ તુહીં સુખ દાઇ દાનવ કેદુત ॥ તુજ વીના ઠાલો નથી કાંઇ ઠાંમ ॥ તુહીં રૂપ કારણ કેવળરાંમ ॥ તુહીં ગોવીંદ તુંહી ગોપાળ ॥ તુહીં ક્રીનબાલ તુહીં માહાકાળ ॥ તુહીં અંતરાપત અંતા અવક ॥ તુહીં પેલામાં રંકામાંરંક ॥ તુહીં નીકલ કંકલક કલાણ તુહીં માહાજાણ અજાણ શુજાણ ॥ તુહીં નરનાર વેહો ખસંત ॥ તુહીં પ્રભુપાર અપર અનંત ॥ તુહીં કુરન કર કાનકરૂપાલ ॥ તુહીં દુખભંજન દીન દઆલ ॥ તુહીં પુરણાંનંદ પ્રાણજીવન ॥ તુહીં ચંદ્ર સુરજરહેણીદીંન ॥ તુહીં વનશપતી ભાંર અઢાર ॥ પ્રભુ તારો કોઈ ન પામે પાર ॥ તુંહી રાંક રાણો રણછોડરાય ॥ તુહીં ધરમ કરમ નેના અનાઅ ॥ તુહીં પરમેશ્વર પુનને પાપ એકાએક અનેક આપો આપ ॥ તુહીં મનમોહંન માને બાપ ॥ તુહીં અતી અનેર ડોબાપ ॥ તુહીં તરૂવા તુહીં તરસુલ ॥ તુટી થડ ડાલ તુહીંમાં મુલ ॥ તુહીં માહા ચોની ધરંધીર ॥ પાપી તુપર ઘટ શામ શરીર ॥ તુહી દઆવંત છું દીંન દઆલા તુહીં માહા દુષ્ટ દુરીંજન કાલ ॥ આ સંગને આગ ગણેરી આશા ॥ તુહીં ભરપુરણ તુહી ની

(કેરબા રસ.)

રાશ ॥ તુહીં અલંમાનો અલગો આમ ॥ વલગો આવે આતમારાંમ તુહીં ન્યારો ન્યારો નાથ ॥ તુહીં કીડી કુંજરકા અરસુર ॥ તુહીં દાતાર ભક્તો ભરપુર ॥ તુહીં લોભી લંપટ કપટ કુડ તુહીં હીરાવેદ હરી માહા મુઢ ॥ જાણો જાણ તુહીં માહા જુગદીશ ॥ અજાણ્યા આગળ ધુણે શીશ ॥ તુહીં ઘર આગણે ઘણે ગાટ ॥ તુહીં વલી વહો બારેવાટ ॥ શેરડીએ ચાલો હો શુંદર શાંમ ॥ અવલા નવ થઇએ આતમારામ ॥ તુહી અંદ અંતલગી વલી એક ॥ તાહારી ત્રીકમ મોટી ટેક ॥ તુહી ત્રીભોવનમાં ત્રીકમ ॥ તને તાહારી ગોવીંદ નથી ગંમ ॥ આમ નવ ભુલી જઇએ આપ ॥ વાહાલા બહુ ખેલા છો આપ ॥ ઢાલ ॥ કરો લીએ જાલમાં ડીજેમ જાણી ॥ રહયો પટ્ટે પરમેશ્વર પાણી ॥ ગુથતા સુગુધી ફરતી ફરીને ॥ રહે મુઢ મુરખ માહે મરીને ॥ એવી તે ઉપાદ કરી છે અનેરી ॥ ગટ ગટ માહે રહયો ગટ ઘેરી ॥ એક કણથી કણ અનેક થાએ ॥ તેતો કેમ જુજવા જાણ્યા જાય ॥ તેમા તું એક અનેક અપાર ॥ પ્રભુ તારો કોઇ ન પામે પાર ॥ કાલા વાલા કરતા કઠણ કેમ થાવો ॥ તુ શેશને શાથરે શુ શુહી રહયો ॥ આવી આપ દરશંન મહાદન જાણી ॥ જોજો વાહી રાખશો રૂખમણી રાણી ॥ શોળ ગેહેરત સુંદરીઓછે સંગ તારે ॥ તેમાથી અદખી વળી કો અવારે ॥ કોઇનુ કહુ કાને ધરણી ધર ધરશો ॥ તાહારે માહારૂ કારજ કાહા થકી કરશો ॥ વીચાર વાન રેશો વીઠલવાત ॥ ગુણઅવગુણ ન જોશો નાથ ॥ જોજો માહારા વાલાજી લાગશે વાર ॥ જાણી જન સેવકને કરજો સાર ॥ મેહેરોમાં આવીએ દીનદયાળ ॥ નઇણે નરખીને થાવું નાહાલ ॥ તારૂ મને મુખ જોયાના કોડ ॥ આવો રંગ રશીલા રણછોડ ॥ હુંતો માહા રાંકછુ રામ ॥ આવો શરણે ઉગારો શુદરશાંમ વાલા મારા વાલીએ માહરા વાન ॥ દરશન

(કેવળ રસ.)

કેદ દીજીએ દાન ॥ અનાચક આવી જાચેજોઅ ॥ ઘણુ નથી માંગતો કાનજી કોય ॥ દરશણુ દે રણુછોડ રાય ॥ તેમાં તારા બાપજીનું શુ જાય ॥ નથી એક દોકડો બેસતો દામ ॥ શંક તણુ કારજ થાશે રામ ॥ મનમાં મોહન કરવી મેહેર ॥ તારી લક્ષમી વર મોટી લેહેર ॥ લેહેરોમાં આવીએ દીન દયાલ ॥ નઇણે નરખીને થાવું નાહાલ ॥ કાનજી કુડા કલજુગ માહે ॥ નહી છેક શું આમન ભેગ થાય ॥ કહ્યુ ન થઇએ કાન ગોવાળા ॥ તમો છો ભગતના પ્રાતી પાળ ॥ બરદ બાના તણુ રાખવા ગાજ ॥ દશ અવતાર ધરા કેણુ કાજ ॥ સેહેતો માહ રૂ તનમન ભુંદર બેડું ॥ ભગતોને કારણે તે માહા દુખ વેઠું ॥ ધરૂ મેનાનું રૂપ આપે અભેદ ॥ શંખાશુર મારયા ॥ વાસવાવેદ મલા દેવ દાનવ શાગર તીર ॥ મથયો મહી શાગર ॥ રગુર્ઠાં ધરૂ ॥ રૂપ કછબ કરૂજંતન ॥ ચતરૂ ભુજ કાડા તે ચઉદ રતન ॥ વલી વલી વેહેરાનું ધરીયું રૂપ ॥ ભલો હરણા કંશ મારો ભુપ ॥ ડીઢા ઘેરેહમાં અવની રાખી જમ ॥ પ્રભુ પેહેલાદ ઉગારો તન ॥ નરશાઈ રૂપ ધરૂ નીરધાર ॥ ને મારો હરણા કશબ લાગી નહી વાર ॥ વરી ધરૂ ॥ વામન રૂપ વીશાળ ॥ છબોલ લછ (દવ) ઓળવી જાળ ॥ જાલી કરમાં ફરસી ફરસુ રામ ॥ કરૂ એવું કોય કરે નહીં કામ ॥ હણી પોતાની માત ॥ કાનજી કાહાની ॥ દીઠે તમને ત્રીકમ દયા ન આવી ॥ કીયા તારા ગુણ ગાવુ ગુણવંત ॥ ક્ષતરીઓ કેરો તે આણો અંત ॥ સાતમે રામ લક્ષમણ વીર ॥ ને દશરથ કેરી ભાંગી ભીડ ॥ જે જે કાર વરતાવો જુગ માહે ॥ ને માઇરા દઇત તારણ કારણ કાચ ॥ રૂશીનો જે જગન કરાયવો જઇ ॥ ને શાધવી નારને લાયવા શાઈ ॥ ભાયગ જઇ ત્રંબક જનક ઘરે ॥ ને પ્રભુ તાહારી કોઇ ન પીછે ફેર ॥ વળી વળી વચન પાળવા તાત ॥ ભોગવુ વન તે વઇકુઠ નાથ ॥ બાર વરસ રામે વેઠા વનવાશ ॥

(કેવળ રસ.)

લક્ષમણ વીરને સાથેની પાસ ॥ સુખ દુખની સમતાતાદન ॥ એટલામાં એક થયું રે વીગન ॥ સીતાને હરી ગયો રાવણ ॥ પ્રભુ પેમદાનું રાખુ પણ ॥ શામી જઈ સાગર બાંધી પાગ ॥ પાણીમાં પથર તારીયા રાજ ॥ શોવાણની લંકા લગાડી લાય ॥ રાજા રામે મારે રાવણ રાય ॥ ભભીક્ષણ ભાઈ પોતાનો જે ॥ આપી રાજ અમર થાપીયો તેહ ॥ મથુરામાં પ્રગટા પ્રાણજીવન ॥ ક્રસન પક્ષ અષ્ટમી કેરો દીન ॥ વાસુદેવ દેવકીની પુરી આસ ॥ નખેતર રોહીણી શાવણ માશ ॥ કાલા ગરેહમાંથી કરી કુરાણા ॥ જાણી દેવદેવ દામોદરારાય ॥ પાપીઓ બહુ કરીતી પીડ ॥ ભગત જાણીને ભાંગી ભીડ ॥ દરશણ દીધું દીન દયાળ ॥ પુરણાનંદ પુરણ કંશનો કાળ ॥ દેવકીને ગરભ રહો તો જે ॥ ને આળ પપાળ થઈ ગયો તે ॥ ઓઈંગે બેઠા આણંદ રૂપ ॥ તાહારૂ સુંદર શામ સરૂપ ॥ ધરે ચારે મુગટ કુંડલ કાન ॥ ને ગુંજાહાર ભુંદર ભીનેવાન ॥ એવા તમારા આણીઆળા લોચંન ॥ શુંદર શામ મનાહરગન ॥ જળહળ જલકે કરણ કપોળ ॥ ને જાણે ચંદ્રની કળા શોળ ॥ લેલાવટે કેશર કેરી આડ ॥ દરશણ એવું મને તું દેખાડ ॥ વરણાગીએ વરણવી જાય ॥ છેલાહીની જુગત જાદવરાય ॥ ભરગુટી ભામર વંક નવંક ॥ ને કાનજી કેશણ કટીનો લંક ॥ મધુરી મોરલી મુખનો મોડ ॥ ને જેજે રંગીલા શ્રી રણછોડ ॥ પીતાબર શુંદર પેહેરૂ સાર ॥ પાળવે ગુગરીનાં ઘમકાર ॥ સંખ ચક્રર ગદા પદમ પાણ ॥ પરેમદી પ્રગટા વઈકુંથ રાય ॥ પ્રભુ માહારા માકમતાહારા શુધ ॥ આજાણા રેહવું ગરૂડા રૂઢ ॥ ટાળવા ત્રણ ભોવનનો તાપ ॥ અહી રામા આવી છપાડું આપ ॥ ક્રશણ રૂપ ધરૂ કીરતાર ॥ ને આઠમે ગોકુળમાં અવતાર ॥ વળી આણંદ કરૂતે નંદર ચુતે ઘેર ॥ પ્રભુ તારી કોઈ ન પીછે પેર ॥ બાળા પણ ખેલીઆ બાલમુકંદ ॥ ચારી ગાય ગે

(કેરવળ રસ.)

વાળા થઈ ગોવંદ ॥ જશોદના પ્રાણ જીવન જીવન ॥ ગોપી ગોપ નંદજીને ધંન ધંન ॥ ધ
ન ધંન જમુનાજી । તીર જેમાં તમો જીલા હશો જદુવીર ॥ ધંન ગામ ગોકુળ ગોપી ગોવા
ળ ॥ માંગી લીધા માખણ દીન દયાળ ॥ ધંન ધંન આહીરનો અવતાર ॥ ને પ્રગટા આ
ણંદ રૂપ અપાર ॥ ધંન ધંન કદમ કેરી છાય ॥ ને બેઠા હશો તારણ તીકમ તામે ॥ ધંન
વદ્રાવંનના વંશી વડ ॥ ધન એ ધરતી અતી ઉલટ ॥ ધન કુંજગલી જુગળ કીશોર ॥ ધંન
મોરલી ધર મરકટ ચોરે ॥ વલણ ॥ ધંન ગઉ ધેન ચતરૂ ભુજ ચારી ॥ ધંન વાછરૂ ધંન
બીજની નારી ॥ ધન ગોવરધન ટચલીએ ટોલો ॥ ને કાલીનાગ નાંથો રંગ રોલો ॥ ધન ધ
ન માટી આરોગા માહાવ ॥ ને તજી ખટર સંભલો થયો ભાવ ॥ જશોદાએ જારે જોયું વદ
ન ॥ મુખમાં દખાડા તણ ભોવન ॥ અચરત માતા પામી મન માંહે ॥ ધરે મુખ આંગલી
કારણ કાય ॥ વળી મન મોહન મુકાં તે માયા ॥ ભુલી ગઇ ભામની દાળજી ડાહ્યા ॥ કુંવર કંઈ
કામની હેતે હલાવે ॥ જશોમતી જાણીને લાડ લડાવે ॥ એક દીન ભરા ગોરશની ગોલી ॥
ધુતારે તે ધાહીને નાખી ઢોળી ॥ અનુખલે અંતરજામી બંધાયા॥ ને કોણ કારણ તમો કાંન
જી નવ અકળાયા ॥ મોડા તમો જમેલા ॥ અન જળ જારે ॥ ને અચરત પામુ હરી શકતા
રે ॥ પુરા તારા પ્રાકમ પ્રાણજીવન ॥ ને વગાડી જઇ મોરલી વંદરાવન ॥ વાકુળ કીધી તે
બીજની નાર ॥ ને તજી ઘર નીશરી ગોકુળ બાહાર ॥ એક પેહેરા અવળા આભરણ અંવ
ગ ॥ તેને લાગ્યો રશીયા સાથે રંગ ॥ એકે ઓઢો ચણીઓ પેહેરાં ચીર ॥ ભુલી ગઇ મહી
લાવા નીર ॥ એકે આંજ્યુ નઇણે શીદુર શાર ॥ ને કાજળે માથ ભરો નીરધાર ॥
એકે પેહેરે કરનુ કંકણ કાન ॥ ને તજી ઘર નીશારી રડતી રાંન ॥ એકે વાછરૂ ને વરાસે

(કેવળ રસ.)

ગોપાળ ॥ પોતાનુ તાણી બાંધુ બાળ ॥ પ્રભુ શકો આવી તમારી પાશ ॥ અબળ જાણી પુરી આશ ॥ બારી રંજની કરી બટગાશ ॥ ગોપીઓ રંગે રમાડી રાશ ॥ મારયા કંઈક અનેક અશાર ॥ પ્રભુ તાહારો કોઇ ન પામે પાર ॥ માશીનો કાહાડો પીઠળ વંશ ॥ એનનેં મારો મામો કંસ ॥ છુડાવા માત પીતા પરીવાર ॥ માહારે તો વીઠળ તાહારી વાર, બુઢા રૂપ ધરીને બેઠો વીર ॥ પામે દુખ શંસાર શામ શરીર ॥ શારી બુધી હોકો તણી ફેરી લીધી ॥ ધણી કુ... કમ,ળછ દીધી ॥ કહોકો અકરણા કથા રશ ગાતુ ॥ કહો કોઇ દેવ દરશણ જાતુ ॥ કહો કોઇ શંતની શેવા કરતુ ॥ કહો કોઅ ધાન હરીનુ ધરતુ ॥ કહો કોઇ આચાર શુ રહેતુ ॥ કહો કોઇ કુડ કપટ નવ લેતુ ॥ કહો કોઇ ધરમને મારગ જાતુ ॥ કહો કોઇ કુડે રાંક ન ખાતુ ॥ કહો કોઇ વીપ્રની કરતુ શેવા ॥ કહો કોઇ ટળ વળતુ દાન દેવા ॥ કહો કોઇ બુઆનુ ગુણ નવ જોતુ ॥ કહો કોઇ ગુવાને આમન રોતુ ॥ કહો કોઇ બાણુને બાળતુ જાડુ ॥ કહો કોઇ લપાતુ રૂડુ આરડુ ॥ કહો કોઇ ગાયને ગાળન દેતુ ॥ કહો કોઇ કળાનુ દાન ન લેતુ ॥ કહો કોઇ કાઅર થાતુની તારે ॥ કહો કોઇ વલવલતુ નર્ક પારે ॥ પેહલે એવુ શત હતુ મારા શામી ॥ હવે અતી હોપાઉ અંતર જામી આવ્યો કળી કાલ કલંકી કરોછે ॥ પાપી દુરીજન શંતને ડરાછે ॥ દેવ દરશણ ગયા દેવ ટાહી ॥ ખોટા શીધ રહાછે છના છુપાહી ॥ હરી કેમ ધરમ ગટી ગયો છે ॥ હવે કહો ને શશારમાં શુ રહુછે ॥ પીડાછે પવીત વેદ પુરાણી ॥ પીડાઅ છે સદરી શાસ્ત્ર મણી ॥ પીડાઅછે ગાઓ ગોપીનાથ ઘણુ ॥ મારે ઓશુ ત્રીકમ છે તમમણું ॥ પીડાઅછે પ્રભુ પરજા તમારી ॥ વાલા કાંઇ જુઓને મંન વીચારી ॥ જુગમાંહે જુડ મડાણીછે જાળ ॥ નથી કોઇ

(કેવળ રસ.)

રામ નામની રાજી ॥ અધરમી આયા કરેછે ગણુંરા ॥ ઘણા ઓવાં આછા કટકા કરે ॥ કરે
અમ ભા ને ખોટાઇએ ચાલે ॥ તેને શાણી આદકી આપમાં આણે ॥ આંધા થયા ઘર કંધાં
માં ભુલી ॥ ફરેછે બાપડા ફોગટ ફુલી ॥ આંધા વલી અનેક અંકાર આણે ॥ જીવ્યા
ની જુગત કોઆન જાણે ॥ કરે મન મોટાઇ મુરખ માહાલે ॥ કરી કરમ હેન અદુરાઇ
માં ચાલે ॥ કઇ કુટી મુ ॥ કલજુગ માંહે ॥ કરો હવે કીરપા કાંએ ॥ ફુલો માહાલાં
કંધુ શોક ધું રામ ॥ આવો શરણે ઊગારો સુંદારશામ ॥ કારણ નવ આવ્યો કલજુગ માંહે ॥
હવે પ્રભુ મુકતા જાલીએ બાહે ॥ પડદા ભાંગીએ પ્રાણજીવન ॥ મનાવીએ મોહન માર
મન ॥ કરો ભેદ રાખીએ નહી ભગવાન ॥ દરશણ કેરું દીજીએ દાણ ॥ હવે કેમ ચાલે
ચત્રભુજ માહારે તમ વના સંસારમાં કોણ તારે ॥ માટે દયા કરી દ્યો દીન દયાળે ॥ બાલી
તારી ભુંદર લાગી બાળે ॥ આવો આવો અંતરજામી આગા ॥ આગી દીન દીઠે મને દુખ
લાગે ॥ મારા રામજી કઇ નહી મન વીચારો ॥ ગરી ગરીબનો છું ગુનેગાર તમારો ॥ અ પુ
રાના અવગુન હોય અનેક ॥ પુરા હોય તે અંત મોરે નહી રેખ ॥ લાજ હોય એ
માટે કેમ પોતાની માપલ ટાય ॥ વાહાલા મારા ગણો મુને તારા વીશાવાશ ॥ ઉમેદ છે અદ
કી પુર વીશવાશ ॥ આશા ભંગ કરીએ નહીં કીરપાળ ॥ દરશણ દીને દીન દયાળ ॥ હવે કે
મ વીકશ વેરો થાય ॥ તમો વીના દીન દોહલા જાય ॥ મુગા થઇ રહીએ નહીં મન મો
હન ॥ શામી જુવો શામી છું શેવક જન ॥ કાલાવાલા કરે છે બચારો બાળ ॥ દયા નથી
આવતી દીન દયાળ ॥ ભગતને ભીડ ભુંડર તુને ભીડ ॥ ભગત પીડાએ ગણી તમને પીડ ॥
ગાગા તે અનેક જન અપાર ॥ હમારે તો વીકળ તાહારી વાર ॥ મુકાવશે મગર ઘરેથી કરે

(કેવળ રસ.)

ગછ ।। તેની ચંતા કરીને ચ્યંતરભુજ ।। આણુવણુપાઞે ધાચ્મા પરી ભંમ ।। આઇપુ વહાલક તા તુ કીકયુ કમ ।। ફુરને અારીઆળ અ શાન કેશુ આપીયુ ।। તે દાશાનુ દુખ દાલીદ્ર કાપુ ।। નવા ઉગારીઓ અંતરજામી ।। લાતુ ।। તેળ તાકુ કરૂ મારા સ્વામી ।। પભુછ પેહેલાદ ભગ તમારે ।। રાખી લાજ નાથછ રહો તુ ન્યારે ।। ચંદ્રહાશને કીરપા કાહાન તે કીધી ।। વ ખ ફેડીને વીખીઆ નાર દીધી ।। આધરમીને કોઇ અજામેલ જેવો ।। ગુણકાના સંગી અ ગનાની એવો ।। થયાં અંતકાલ આવયા જંમ જારે ।। પોતાનો બાળક બોલાવીઓ તારે ।। ધાઓ તુ નારાણી આ કુવરને કહ્યુ ।। તેતો કેમ અંતરજામી લહ્યુ ।। આવો અણતેડા મા ગસો ધીર ।। આપયુ તેને શાંસ શરીર ।। આપે ધાતો હેડે તુ મોટા છે માહાવો ।। ગારે વસ કારે શુ આવક આાગશા લાવો ।। હુંતો હરી હરી કરી બોલાવુ ।। તું અંતરજાગી કાતે કે ન આ ચાંકનની પુઠે રવડે શાંન ।। માહારૂ કહ્યુ ધરતા નથી કાન ।। અરજુનનો રથ આપે ખે ડો ।। અક્રુર ઠેકાણે થયો અણ તેડો ।। ગણુ કાલાવાલા કરૂ છુ હુ કાગી ।। હુઇએ તારે ક આ નથી મારા સ્વામી ।। પ્રભુદ્રુપતીની તમે પતરાખી ।। શકલ લોક જાણે પુરી નર સાખી ।। શકળ લોક જાણે પુરી નર શાખી ।। નવશો નવાણુ પુરઃ ચીર કોરા ।। કહો કહ્યુ માકરમ ગી કમ તાહારા ।। મુજ બાણી હવે ભેટ કરો માવા ।। કાહાનછ કઠણ થયા છો શુ આવઃ ।। મેલ આમઞા મનનો મોરારી ।। આણો શમે આવી પુરો આશ હમારી ।। આપયુ શરણુ તેને છો હે કેમ કીજે ।। મલાશુ કાનછ કપટ નવ કીજે ।। પ્રભુ ધાવ પુરગટ આનંદ આણો કુને રસ ના દાશનો દાશ જાણો ।। વમળ મન કીજે દો કાનછ કાળા ।। આવી આપે દરશણ દીન દ આળા ।। પુરવ જનંમની પીત શંભાળી હવે મુજ શામુ ભુંડર તમે ભાસી ।। પીતે ધરી ભરમ

(કેવળ રસ.)

ગોકુળ ગામ થારી ॥ પીતે ગઉં તમંની અહુલ્યાઓ ધાવી ॥ પીતે પરષોતમ તમે પાંડ
વારૂ ॥ લાખા ગ્રહમાંથી આપ ઉગારો ॥ પીતે પુરણાનંદ રહ્યા હો રાજી ॥ [illegible] ગરે આં
રાગી આલાજી ॥ પીતે વાસુદેવના પુત્ર કહેવાયા ॥ પીતે [illegible] ॥ પીતે
જશોદાજીને ઘેર પધારા ॥ ગોપી ગોપ ગોપાળા સાથે [illegible] ॥ [illegible] ગત ન્યારી છે શાંર
ગ પાણી ॥ પીતે કુબજા છંકરાં પટરાણી ॥ પીતે બળને ઘરે [illegible] ॥ પીતે પશુજી
પોલીઆ થઇ રહ્યા ॥ પીતે સુદામાનુ દાલીદ્ર ભાગ્યુ ॥ પીતે દરશણ [illegible] માગ્યુ પીતે
નરસઇઆને આઇપો હાર । મામેરૂ પુરૂ નવ લાગી વાર ॥ [illegible] છાંવર્યું કું
નીઆમાં કોણ ગણી તને દાકુ ॥ જે દેવની આસ તમે પુરી પાળી ॥ મોઢ [illegible] જગદીશ
જીવારી ॥ મીરા બાઇનું વીખ અમરૂત કીધું ॥ દરશણ દીન દયાળજી દીધું ॥ મારે વારે કેમ
કરે કઠણાઇ ॥ પભુ પીતની રીત હવે જણાઇ ॥ પડે કામ તારે પુરૂ પરખાએ ॥ અધુરે ર [illegible]
ળા અમથા ધોળાએ ॥ જેને વીતી હોય તેતો જી જાણે ॥ અજાણ્યુ મનમાં [illegible] આણે
પીતે શુખ પલક મને નથી પડતુ ॥ જેને રંગ લાગો તે તો રહે રડતુ ॥ ચાલતા હાલતા પર
ભુજી પોકારૂં ॥ જાગતા સોવાગતા ધરૂં ધાન તારૂ ॥ આવી ગલો જારે ભાગે દુખ તાહારે ॥
વાઅદ ગાઅદ કાએ મને તુ મારે ॥ શુકી દે મોહન તુ મનનો ગાએદો ॥ હવે વટે છે વા
હાલા તારો વાએદો માતાનો કાનેથી ઉપના આપે ॥ ધુનો રહ્યો જગદીશ જાપે ॥ ભુડા તે
નો બીક ભગતની ભાગી ॥ મારે વારે વીઠલ કેમ વાર લાગી ॥ બોલને બાપજી મે તારૂ શું બ
ગાડ્યું ॥ ચાલ્રે નહીં દન વાઢી વરશ કાઢ્યું ॥ ગરીબ છું ગોવંદ જો તું મુજ શામું ॥ મા
હારા હશ્ય હીન ચરણે શીશ નામું ॥ કઠણ કેમ થયા કળજુગ માહે ॥ હવે ભેદ રાખો નહીં

(કોમળ રસ.)

કાનજી કાજે ॥ પડે શુદ્ધ ચાકરીમાં જો કૃપાજે ॥ તોજે મારા નાથ નવ ગુણ કેમ કહાવે ॥ તારો જીવ છુ હરી હુ અપરાધી ॥ આવયા શરણે તારે પણ રાખ બાંધી બાંધી મુકી છે લાખ દુખ દેખાડે ॥ ભાગે તોલ તેનો આગલથી ઉગાડે ॥ માટે કહો જાહેર ॥ હવે ખેર જાણો ॥ વાલાજી બોલુ છુ રખે રીસ ન આણો ॥ નહી લાજ રાખુ હવે લાલ તાહારી ॥ આણે શરણે આવી આશા પુરો માહારી ॥ આવ્યો શરણે તેને છેહ કેમ દીજે ॥ મહારાજ કાનજી કપટ નવ કીજે ઉગારુ છુ આપ આવની કર વેલા ગણો પડદો રાખે છે પહેલો ॥ તુમો માહા ઠગ હાથ છે ઠગારો ॥ અધરમી અકરમીને માણસ મારો ॥ દુરાજન કુટમતી કારો ॥ નઘારો ગટાડો ॥ અવગુણો અટારો અહંકાર ભંડાર સંસારી સલવો ॥ નહી તેહી વહારી અવલો મહાપાપી જાણી તુ રૂડો ॥ પરતક પામી કરતાર કુડો ॥ હણી માતા હાથે ગાઢી નવ હલા ભારંગ રૂ ખશરોનો આવ્યો અંત ॥ મોહન મારી માસી વગી મામો કંસ ॥ કાળા કળખાનો કાળો તે વંશ ॥ અભીમાન ભાણેજ પોતાંનો કાહ્વો ॥ પરણુ તેહ ચકરાવે ચાલો ॥ ધર રૂપ ઉદરનું કુડ કીધુ । કરકુનાં દગરણુ તણું દાન દીધુ ॥ રહે તુ કટંબ કળીઓ હરીને ॥ છપ ન કોટ જાદવમાં વીચરીને ॥ જરા સંગા જામો જુગદીશ ॥ માગી લીધુ જાંચ રાખી મંન રીસ ॥ બેનમુ ભડાવો કવચ હરીને ॥ મારો રાજા ઓસ અપત કરીને ॥ એવા પરણુ પરાક્રમ છે તારાં પુરા ॥ થોડાં કહાને અનેક રહ્યાં અધુરાં ॥ દીન દીન પરતો માહાત્મ્ય મોડે ॥ એક લખ ભાગેને શવાલાખ જોડે ॥ એમ । તને અડતુ નથી એક કરમ ॥ મોટા મેતઃ ...રો લહો નહી ગરમ ॥ સાચુ કહેતા શામાં રીસ રખે ચડતી ॥ તારી વાત એ ક જુને નથી જડતી ॥ વળી કેશવા લંક મરેશ છાનો ॥ મારૂ કહ્યુ મોહનજી તમો માનો ॥

(કેવલ રસ.)

બસેનો ઓસુ ધુનથી બડસાહી ॥ માહાંમા માહારા કછુર ગુંઆહી ॥ વસા મન કીજે વાળા વાર [illegible] ॥ માહુંહેલ [illegible] દરશાણુ આગે ॥ ભુડા ગમ્ભો ભુસી સકે સુખ. વાસે ॥ જે જે [illegible] ॥ [illegible] શાગાતે અહંકાર ન કીજે ॥ પ-ભુ પંડમાંથી પરગ ટ [illegible] ॥ [illegible] નથી વેગ[illegible] નાથને ડામે જાણુ ॥ ગંટમાંહે ઓનદ વેદ [illegible] ॥ [illegible] કીધાં ॥ થોડા માગણીરીઉ મારથ લીધી ॥ પાંચે તતવ [illegible] તેનાં પાંચ રંગ ॥ ખટ ચક્કર અસ્ટ કમળ એક અંગ ॥ પરીલ પથવી અસાંક [illegible] ॥ [illegible] આભરણુ તજા રંગ રાતાં ॥ નીલા પવના એ પાંચ તતવ પુરા ॥ [illegible] એ સાની આધુરા ॥ નવળ નાર શાથે નવળ નેહ કીધો ॥ પલ [illegible] પાણુ [illegible] ॥ એ ગળાપે ગલાસુ અમણ્ગાની સંગે ॥ રૂડી રીત જાણું [illegible] ॥ [illegible] બહુ નીત થયા ॥ એકવીશ હજા [illegible] [illegible] ॥ [illegible] અંમર ગાજે ॥ ગનનન ગંટ અણહદ વાગે ॥ કાણુણણ [illegible] કરી ગુગરી [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] બારે ॥ ડણુણણને પુર માહે ડમકે ॥ [illegible] ગણણણ ॥ ઝલહળી જોત [illegible] ॥ મધુરી મોરલી વાહલા માંહે બોલે ॥ સુણી સેરાનાગ મન ડોલે ॥ ગોહા મોહા મોટા મુનીવર ધુન ॥ સંપ તને દવાજે શોહામણું સુન ॥ વેર્ત રહી જમુનાં જુગત તાહારી જાણી ॥ રંધાએ પવન પલા આની પાણી ॥ દવાર દેવ આ દરશન દીધા ॥ એમ નહી માનુ હો અંતર જામી ॥ કરો વાત પરગત કાનડ કામી ॥ આવો આવો મલીએ આલીગંન દીજે ॥ શામીતાઈ શેવકનુ મન રીજે ॥ પટંતરો ભાગ પ ભુગો પરદો ॥ મને કહે માગ હવેશો હદદો ॥ દાતાર હોયતે કરપી ન થાએ ॥ જાજુ

(કેરંળ રસ.)

હેતા જાચકનુ પણ જાણે ॥ નથી લોભ કરતો પરણુ પાએ લાગુ ॥ હે
માગુ ॥ એટલે રણીઆત કરીઆછુ રાજી ॥ નથી કરતો હું જુગદીશ
એવા માહા સતવાદી ॥ નથી વાગવા જોગ હુ અપરાધી ॥ મોટા
શીશ ॥ મનમા જાણુ જે રજે કરે રીશ ॥ ઉભ્યા કેમ ઉપડે જાજા
રશણુ હેતા અહેતા ॥ પરણુ થાવ પરગટ દેવ ॥ શામ તારી એક ન જાણુ સેવ
ણુ સુદર ભંજન ભલાહી ॥ જાણુ પુજા આરચ્યા ગુણગાહ ॥ નજાણુ પગ
પુરો ॥ નજાણુ આજાર અંગ ન્યાન અધુરો ॥ નવ જાણુ વેવીક વેહાળ ॥ નવ જાણુ
ગુણ અવગુણ ગોપાળ ॥ માહા મુઢ ધુમન મેહેર કરવી ॥ મતરૂ ભુલ મોનમાં મા
ધરવી ॥ વચન છબીલા કહુ એક હેતુ ॥ હવે વાલા તુને વીસરો હુ નવ મેલુ ॥ પરણુ આ
વો પાશે રહો તારી આશે ॥ દરશણ માગુ રણછોડ દાશે ॥ મહાગ્રામ મોહન પરગટ રૂપ સુ
ને ॥ આવી આપ દરશણ સોહન મુને ॥ હવે શાગી શેવક શુ વેદ શાના ॥ પડદો ભાગો
ને મારૂ કહુ માનો માહા મુખ દઉ વાલા મને ત્યારે ॥ કેરળ રસ ગાઉ આવો શામળ તા
રે ॥ જોજો હરી હવે હરશારથ થાશે ॥ નથી થાક માહારો તારો પારદ જાશે ॥ હુતો હ
લા વાળા કરી થાકો ॥ આવી આપ દરસન કે મુખ નાકો ॥ નકારો કરશો તો કોઈ
માગે ॥ દાન આપતા આવડુ દુખ લાગે ॥ લાલ૦ લાલચકે નથી લેવાનુ ॥ કાલા કાઢી
નાખ કપટની કાંતી ॥ અવક થઇને શુ આમ રહ્યાછો ॥ મારે વારે નાથ નગુણા થયા
છો ॥ હેતનુ વચન રાખ હરી રાખ હરીએ ॥ મીઠુ કરી માનો કડવુ નહી કહીએ ॥ દરદી
ઓ હોઅતે દરદ પોમાડે ॥ નેન ન નાથ કેમ મારે ॥ મુકો મંનનુ કુડ મેઠા ॥ દઆકરે

(કોળ ૨૪.)

॥ કેવળ રસ ગાઈ પાપુ શોજ પુરી ॥ અવે રાખવી નહી આસ અ
માનો ગરા રા મી ॥ પરણામ પરણામ તુને શીશ નામી ॥ શાએ મ
ા ॥ પરણામ પરણામ નીરંજન દેવા ॥ આણાવુ પુજા બીજુ કાઈ ન
રણામ પુરાણાનંદ પુજુ ॥ શુકડ કેશર સુંદર શાર ॥ પરણામ પરણામ તુ
॥ કંઠે પુષ્પના આપુ હાર ॥ પરણામ પરણામ તુને કીરતાર ॥બએ હાથે વધાવુ
ાલી ॥ પરણામ પરણામ તને વનમાળી ॥ એમ કરૂ પુજા પુરો આશ માહારી ॥ પ
રણામ ામગેકુમ ગાય તારી । ચતરભુજ ચરણે આપો મને વારાને ॥ ને ગરૂ પરતાપે ક
હે રણછોર દાશ ॥ ઇતીશ્રી કેવળ રશ સંમપુરણ થઓછે ॥ આ પરત ઘણી જુની હતી ને એ
કેદાવરથી મેળવી ત્યાં અસુધ હતી તે સુધારીને શેવક કરાતુરચંદ મુળજીસાએ ઉતારી છે કા
નો માન વધતો ઓછો હોયતો શાબાઈ ને વાંચજો (બોલો એકવાર) જે જે શ્રી રણછોડ
મસ્તુ. આ ચોપડી સુરતછાપરીઆશેરીમાં કસ્તુરચંદ મુળજીશાને તાહાંથી તથા સુરત બરાન
પોરી બાગજે ગાંધી નાગરદાશ જગજીવનદાશને તા ી તથા સુરત ગોપીપરામાં બાજથા
ીની પોળની શામે ગાંધી ભેલાભાઇ ગોપાળદાશને તાથી મળશે રૂાકડી કીમતે.

સમાપત.